

HISTÒRIES DE TERROR

"A grans mals, grans remeis". Encete la meua visió sobre els drets humans amb aquest refrany que té gran relació amb aquests 30 articles. Els drets humans, que en aquest cas seria el "gran remei", van ser creats com la necessitat més pura de l'ésser humà de ser lliure en una societat basada en els interessos personals, la qual seria el "gran mal", i no intrapersonals, com hauria de ser.

La Declaració Universal dels Drets Humans és la representació fonamental de la unitat entre estats, i la consideració del poble com a persones humanes i no com a objectes.

La importància d'aquest document està molt universalitzada, tot el món es sap la teoria de "Tota persona té tots els drets i llibertats proclamats en esta Declaració, sense distinció de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió política, origen nacional o social, posició econòmica, naixement o qualsevol altra condició". Però sempre ens han dit que una cosa és la teoria i una altra és la pràctica, saber aplicar-la... I nosaltres, l'apliquem?

M'agradaria explicar unes historietes:

Aquesta és la història d'aquelles persones executades en guerres, les que ells no han fet, i on no volen participar. I tot això per què? Per tenir un pensament diferent que no poden expressar perquè els porta conseqüències. Fi. (Tot individu té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió. Art. 19)

En un país no molt llunyà, hi havia una xiqueta de 8 anys molt bonica, feliç i innocent. Com que els seus pares necessitaven diners, la van vendre, o millor dit, la van casar amb un home molt més major que ella. Aquest home abusava sexualment d'aquesta xiqueta, que ja no era ni tan bonica, ni tan feliç, i sobretot, ja no era tan innocent. Amb 8 anyets, va deixar de ser una xiqueta. Fi. (Sols a través del lliure i total consentiment dels futurs esposos es podrà contraure el matrimoni. Art. 16)

Hi havia una vegada un jove que creia que vivia en un país tolerant i civilitzat. Considerava que el seu govern no estava facilitant les coses a la població i, com que estava en una democràcia, va eixir a manifestar-se. Enacara que van eixir de forma tranquil·la, alguns d'ells van ser detesos i altres van aplegar a casa amb un bony al cap proporcionat per "l'autoritat", suposadament pacífica. Fi. (Ningú podrà ser arbitràriament detés, pres ni desterrat. Art.9; Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques. Art. 20).

Açò eren dos homes que estaven enamorats. La mare d'un d'ells, que anava molt a missa, els va contar que el retor del seu poble deia que no es podien casar. Aquest retor, a més a més, havia escrit un llibret que deia que estava destinat a curar una malaltia que ningú no els havia diagnosticat, i que quan aquests "malalts" estigueren recuperats, ell els casaria amb molt de gust amb les seues respectives dones. Fi. (Els homes i les dones tenen dret, sense restricció alguna, a casar-se i formar una família. Art. 16)

Això era i no era una família en la plaça del seu poble. Estaven, amb els veïns, fent un xicotet homenatge al seu fill, el qual va morir en un accident de metro. La família va cridar la televisió, per mostrar a tots el que havia passat, però ningú va anar, ningú va voler mostrar aquella desgràcia. Fi. (Tota persona té dret a la protecció de la llei. Art. 12; tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament Art. 10)

Una vegada, no fa tants anys, qui diu anys, diu dies, hi havia uns treballadors molt humils que amb la crisi havien acceptat el primer treball que els havien oferit. Era un treball pesat, sense cap protecció o assegurança. I el pitjor de tot, quasi no veien les seues famílies perquè treballaven de sol a sol. Més de 8 hores, i probablement més de 12 també. Fi. (Tota persona té dret al treball, amb condicions equitatives. Art. 23)
Conte contat, conte acabat.

El que a mi més m'impacta és que hi ha historietes que no em sonen tan llunyanes; i creiem nosaltres que els Drets Humans els tenim sabuts i no veiem que ho tenim al costat de casa.

Els protagonistes de les historietes, que per molt que ens dolga, no me les he inventades jo, no considerarien que estem aplicant tota la teoria que tant ens repeteixen els que menys l'han après. Persones que a la televisió enalteixen els drets fonamentals i que després utilitzen els fulls de la Declaració per avivar el foc de la seua llar. Per culpa d'ells necessitem els Drets Humans.

Per això, ens han repetit tantes vegades la importància que tenen, que al final ja no en tenen cap. Ens hem acostumat a tindre tots els articles, els donem per suposats i crec que és la major equivocació que podem fer. Hem d'aprendre que hem creat els drets humans per necessitat, que abans no existien. Que la gent ha lluitat molt per a aconseguir el més fonamental, que per cert, estem perdent sense adonar-nos.

Per últim, tan sols em queda afegir que tots som humanitat, que la nostra llibertat acaba on comença la del company i sobretot, que necessitem els Drets Humans més que mai.

Llibertat, igualtat i fraternitat.